Sitio

Parochieblad

H. GERARDUS
MAJELLA
PAROCHIE

Je hart voorbereiden

December - Januari - Februari

2025 nr 4

H. Gerardus Majella Parochie
Vleutenseweg 517
3532 HK Utrecht
Telefoon 030-2931474
info@gerardusmajella.nl
www.gerardusmajella.nl
Wij zijn ook te vinden op Facebook, YouTube en X onder de naam H. Gerardus Majellaparochie Utrecht

Parochiesecretariaat
Dinsdag t/m vrijdag bereikbaar van 13.30 tot 15.30 uur.

Pastoor
Pater Kornelius Maria, csj
06-51168945

Bankrekening
Kerkbestuur
NL 27 INGB 0000 265 993
Missie en Ontwikkeling
NL 93 INGB 0003 767 475
Leerhuis
NL 98 INGB 0000 254 821
PCI (Caritas)
NL 30 RABO 0387 5214 02

Uitgelicht

Pagina 9
De biecht als vreugdevolle viering

Pagina 14
About the universality of the Church: The celebration of Christmas all over the world

Pagina 27
Onmisbare vrijwilliger: Wat doet Gerard eigenlijk allemaal?

	Gebedstijden	Eucharistische Aanbidding & Biechtgelegenheid	Eucharistie - vieringen
Zondag	08:00 en 17:30	18:00-18:45	10:00 Hoogmis 16:00 ENG
Maandag	-	18:00-18:45	19:00
Dinsdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Woensdag	12:30 en 17:30	18:00-18:45	19:00
Donderdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Vrijdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Zaterdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00 vooravondmis

Voor actuele tijden en meer liturgische informatie, kijk op pagina X of op de website.

Inhoud

Woord van de pastoor 3

Verdieping 5
Het Sacrament van de Biecht
Van Boetekleed tot Biechtstoel

Geloof in praktijk 12
Missionaire parochie
Heiligenrubriek: St. Germanus
Geloven thuis

Secretariaat 15
Liturgische activiteiten
Activiteitenkalender
Personalia

Uit de Parochie 18
Vanuit het bestuur
English Community: The World in One Church
Onmisbare Vrijwilligers
Wie zit er naast mij in de bank?

Leerhuis 23

Missie & Ontwikkeling 24

Nieuws van de Families 29

Hoofdredactie

Beste medeparochianen,

Als ik heel eerlijk mag zijn, hebben mijn mede-redactieleden zichzelf weer van hun beste kant laten zien in het schrijven van de stukken voor dit nummer. Wat is het toch weer een mooi nummer geworden! Het staat vol met verdiepende teksten over de biecht, leuke interviews met parochianen en vanuit de Engelse gemeenschap een leuk artikel over kerst in de hele wereld. Ik wil u van harte aanbevelen om eens rustig te gaan zitten voor deze schat aan informatie!

We hebben het thema 'biecht' gekozen voor dit nummer, omdat het uitkomt in de Advent, en dit bij uitstek een tijd van voorbereiding is. In deze Sitio is mooi uiteengezet hoe de biecht niet alleen over zonde en berouw gaat, maar dat het een sacrament is om te vieren, omdat het ons weer helemaal in vereniging brengt met onze goede Vader!

Vaak zijn we in de Adventstijd druk bezig met het versieren van ons huis, een mooie kerststal neerzetten en een adventskrans maken. Ik hoop dat het lezen van deze Sitio ook deel kan uitmaken van de voorbereiding op Kerst, en dat het ons hart mag richten op Hem die komen gaat!

Hartelijke groet en een gezegende Adventstijd,

Lidwine Pouw - Buirma
Hoofdredacteur

Quote:

Casper kijkt vol verwondering naar de mooie bloemen op het Gerardusfeest. Dan vraagt hij: 'is al die wierook eigenlijk niet slecht voor de bloemen?'

Hoop die groeit in de stilte van de Advent

Beste parochianen,

Wanneer dit nummer van Sitio verschijnt, staan we aan het begin van de Advent: een tijd van verwachting en inkeer, waarin we uitzien naar het Licht dat komt. Tegelijk naderen we het einde van het Jubeljaar waarin de Kerk ons uitnodigde om stil te staan bij het thema van de hoop.

In het Katholiek Nieuwsblad las ik onlangs getuigenissen van vijf jonge katholieken. Hun woorden raakten me, omdat ze hoop niet beschreven als een idee of leerstuk, maar als iets wat je ervaart in het concrete leven.

Eén van hen vertelde hoe een tijd van ziekte hem leerde vol te houden in vertrouwen: *"Hoop betekent niet dat alles meteen beter wordt, maar dat God iets moois kan laten ontstaan uit wat pijn doet."* Een ander noemde hoop *"liefde die volhoudt in werk, stilte en strijd"*, en weer een ander zei: *"Hoop is geen verdienste, maar een gave – Christus in ons, onze hoop op heerlijkheid."*

Kwetsbaarheid

Wat mij treft in deze woorden is dat hoop niet losstaat van kwetsbaarheid. Ze groeit juist daar waar wij leren loslaten. Hoop is de stille zekerheid dat God aan het werk blijft, ook wanneer wij het niet zien. Ze richt onze blik niet op wat voorbij is, maar op wat kan worden – op de toekomst die Hij ons belooft.

De Advent nodigt ons uit om opnieuw ontvankelijk te worden voor die beweging van God. Niet door nog meer te doen, maar door juist ruimte te maken. Door naar binnen te keren, te luisteren, stil te worden. In die stilte kan hoop weer wortel schieten.

Ook het thema van deze Sitio – het biechtsacrament – sluit hier mooi bij aan. Wie biecht, doet dat uit hoop: het geloof dat er altijd een nieuw begin mogelijk is. In het sacrament van verzoening ontmoeten we een God die herstelt en toekomst opent. Daar, in de eenvoud van de ontmoeting met zijn barmhartigheid, kan hoop opnieuw geboren worden.

Moge deze Advent ons helpen om dat geheim van de hoop opnieuw te ontdekken – niet als iets dat wij moeten maken, maar als iets dat wij mogen ontvangen.
Dat wij, gedragen door zijn vergeving, uitzien naar Hem die komt en die ons leert hopen tegen alle duisternis in.

UW STEUN ONZE TOEKOMST

Heeft u al eens er over gedacht de parochie te gedenken in uw testament?

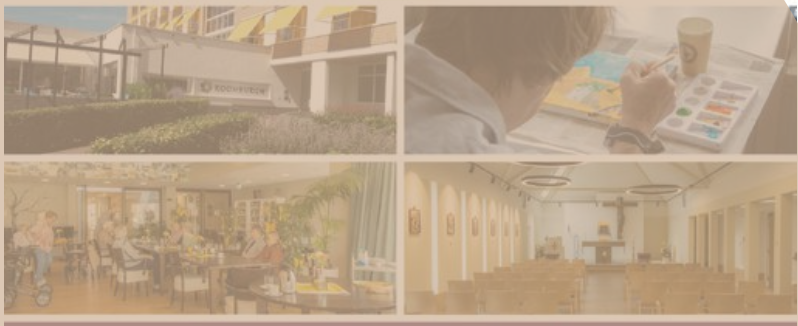
Dit kan een mooi gebaar zijn om het geloof door te geven.

Wilt u hier een keer over praten? Stuur dan een email naar de pastoor of naar de penningmeester info@gerardusmajella.nl of maak een afspraak via het secretariaat.

H. GERARDUS MAJELLA PAROCHIE

R.K. Zorgcentrum ROOMBURGH
Zorgzaam, betrokken en gastvrij

Hof van Roomburgh 46
2314 ZC Leiden
T | 071 589 22 00
W | www.roomburgh.nl

R.K. ZORGCENTRUM ROOMBURGH BIEDT
naast zorg voor mensen met dementie en somatiek intramuraal ook:
Thuiszorg • huishoudelijke ondersteuning • casemanagement
dagbesteding • maaltijden aan huis

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

035 6946350
info@deboog.nl
www.deboog.nl

Vreugde alom

Kerstmis is een onderwerp waarvan je denkt alles wel te weten: het Christuskind, Maria en de Aankondiging, Sint-Jozef, koning Herodes, engelen, herders, Betlehem, de wijzen...
Scott Hahn verrast de lezer op nieuwe informatie en originele invalshoeken.

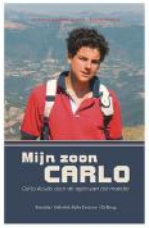
Scott Hahn, zachte kaft, 180 blz., € 18,50 - E-book € 12,50

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

035 6946350
info@deboog.nl
www.deboog.nl

Mijn zoon Carlo

Antonia Salzano Acutis vertelt over haar zoon, de eerste millennial die heilig werd verklaard. Door haar ogen zien we hoe Carlo's diepe verbondenheid met Jezus haar leven veranderde: "hij heeft me geholpen om elke dag een beetje meer pelgrim te worden naar het Absolute." Een ontroerend getuigenis van geloof, liefde en het licht van de Eeuwigheid dat blijft stralen – zelfs voorbij de dood.

Antonia Salzano Acutis, zachte kaft, 385 blz., € 19,90

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS EN CREMATORIUM

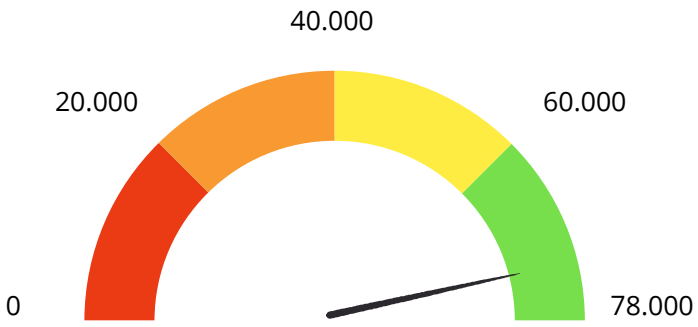

Prinsesselaan 2 • 3583 GZ Utrecht • t 030 251 56 15
w w w.b e g raaf plaat s - sintbarbara .nl

Actie
Kerkbalans

Geef vandaag voor de kerk van morgen

Tussenstand Kerkbalans November: €74.400

OOK EEN ADVERTENTIE PLAATSEN? NEEM CONTACT OP MET INFO@GERARDUSMAJELLA.NL

Het Sacrament van de biecht

Over menswording, scheiding en verzoening

P. Kornelius Maria

De weg van de menswording

De menswording van God raakt het hart van het christelijk geloof. In Jezus Christus heeft Hij onze werkelijkheid tot de Zijne gemaakt (behalve in de zonde): onze vreugde, onze pijn, onze strijd, … . De menswording van God is dus niet enkel een gebeurtenis van tweeduizend jaar geleden; het is een beweging die zich voortzet in ieder van ons. God wil mens worden **in ons**, in ons denken, in onze keuzes, in onze verhoudingen.

Maar om dat te laten gebeuren, moeten wij ook zelf mens willen worden — naar het beeld van zijn Zoon. Daarin ligt het diepste verlangen van iedere mens: heel worden, waarachtig leven, beminnen en bemind worden. En juist daarin raken wij telkens opnieuw gewond. De Bijbel noemt dat **zonde**.

> *Het woord zonde is voor velen beladen.*

Zonde - de breuk in de menswording

Het woord zonde is voor velen beladen. We denken al snel aan het overtreden van geboden, aan straf of schuld. Maar de Bijbel bedoelt iets diepers. Zonde is geen moreel label, maar een verstoring van de relatie tussen God, de mens en de schepping. De mens is geschapen “naar het beeld van God”, zegt Genesis, en Paulus schrijft: “God heeft ons voorbestemd om gelijkvormig te worden aan het beeld van zijn Zoon” Rom 8, 29. Dat is onze roeping: te worden wie wij ten diepste zijn — mensen in wie Gods gelaat zichtbaar wordt.

Zonde is daarom niets anders dan de weigering om dat beeld te laten groeien. Het is de afwijzing van onze eigen roeping. Niet alleen wanneer wij iets verkeerds doen, maar ook wanneer wij onszelf afsluiten voor Gods liefde, wanneer wij weigeren ons te laten beminnen en herscheppen. Zonde is de breuk in de menswording: wij blijven beneden onze roeping, wij ontmenselijken onszelf.

De Bijbel vertelt dit niet als een theorie, maar als levensverhaal. In het evangelie van Lucas tekent Jezus die werkelijkheid in de gelijkenis van de vader met de twee zonen. De jongste zoon, die in de verte alles verliest, symboliseert de mens die van zichzelf vervreemdt. Hij raakt zijn vrijheid, zijn waardigheid, zijn identiteit kwijt — hij leeft niet meer als kind, maar als slaaf van zijn verlangens. De oudste zoon, die wel thuisblijft, maar zonder vreugde, staat voor de mens die probeert zichzelf te redden door plicht en prestatie. Hij leeft niet uit liefde, maar uit verdienste. Beiden zijn verloren, beiden hebben het beeld van de mens vertekend. En toch gaat de vader hun beiden tegemoet — want zijn liefde is groter dan hun verlorenheid.

Zonde, in Bijbelse zin, is dus vervreemding: het verliezen van de band met onze oorsprong, het niet meer kunnen ontvangen van liefde. Daarom is bekering geen kwestie van moraal, maar van herstel van de relatie.

> *Juist daar waar de mens zichzelf niet kan redden, komt God hem tegemoet.*

De breuk door de schepping heen

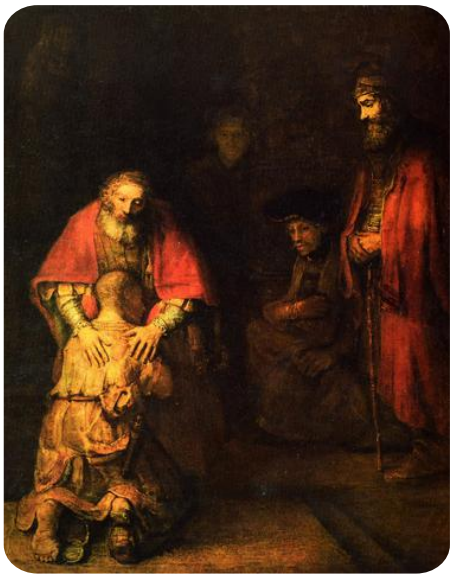
De Bijbel spreekt ook over de zonde als een macht die door heel de schepping heen werkt. Er loopt een scheur door de wereld, van boven tot beneden, en die scheur gaat dwars door het hart van iedere mens. Wij zijn geboren in een geschiedenis van gebrokenheid — een werkelijkheid van geweld, onrecht, egoïsme en angst, waar wij niet zelf voor gekozen hebben maar waar wij wél in staan. De traditie noemt dit **erfzonde**: wij leven in verstrikte verbanden van kwaad en onmacht.

Toch is dat niet de laatste waarheid. Dezelfde breuk waar de zonde binnendringt, opent zich ook voor het licht. Er is geen diepte, geen schuld, geen duisternis, die niet wordt omvat door Gods erbarmen. Juist daar waar de mens zichzelf niet kan redden, komt God hem tegemoet. Dat is de kern van het Evangelie: God daalt af in de verlorenheid om de mens van binnenuit te genezen.

De genezende blik van God

In Jezus van Nazareth krijgt die liefde een gezicht. Hij ziet de mens niet als een probleem dat opgelost moet worden, maar als een geliefde die hersteld moet worden in zijn waardigheid. Overal waar Hij komt, herstelt Hij de relatie: Hij raakt melaatsen aan, vergeeft zondaars, deelt de tafel met tollenaars. Hij laat zien dat vergeving geen administratieve handeling is, maar een scheppende daad – een nieuw begin.

In de geboorte en het kruis van Jezus wordt deze waarheid ten volle zichtbaar. Daar gaat God zelf in de uiterste Godverlatenheid staan en vervult die met zijn aanwezigheid. De afgrond van de mens wordt doordrongen van goddelijk licht. De zonde wordt niet eenvoudig “uitgewist”, maar omgevormd tot plaats van ontmoeting. Daar, waar wij ons mislukt voelen, wil Hij ons aanraken en herscheppen.

De biecht: weg naar de waarheid van het hart

Het sacrament van verzoening is precies de plaats waar dit geheim tastbaar wordt. Het is geen rechtbank, maar een plaats van waarheid. Wie biecht, gaat niet om veroordeeld te worden, maar om tevoorschijn te komen uit zijn eigen schaduw. In de biecht wordt het licht toegelaten tot wat wij gewoonlijk verbergen: onze mislukkingen, onze hardheid, onze angst. Niet om ze uit te wissen, maar om ze te verlichten, zodat ze kunnen genezen.

De heilige Ignatius van Loyola noemde dat onderscheiding van de geesten: leren zien wat leven geeft en wat leven wegneemt. Het gaat niet om schuldgevoel, maar om bewustwording. Wie in de biecht de waarheid van zijn hart leert zien in het licht van Gods trouw, ontdekt dat bekering niet een verplichting is, maar een bevrijding. De biecht is een oefening in menswording: wij leren weer zien met Gods ogen, voelen met Gods hart, leven uit Gods adem.

Daarom is verzoening nooit alleen een individuele zaak. Waar één mens zich laat verzoenen, komt ook een stukje wereld in orde. De vergeving die wij ontvangen, maakt ons tot mensen die ook anderen kunnen vergeven. De heling van de mens is altijd tegelijk de heling van de schepping.

Vergeving en de groei van het hart

Vergeving is niet gemakkelijk. Ze vraagt moed, geduld, en soms jarenlange strijd. Wie in bitterheid blijft hangen, merkt hoe het leven langzaam verhardt. Maar wie vergeving toelaat, wordt opnieuw levend.

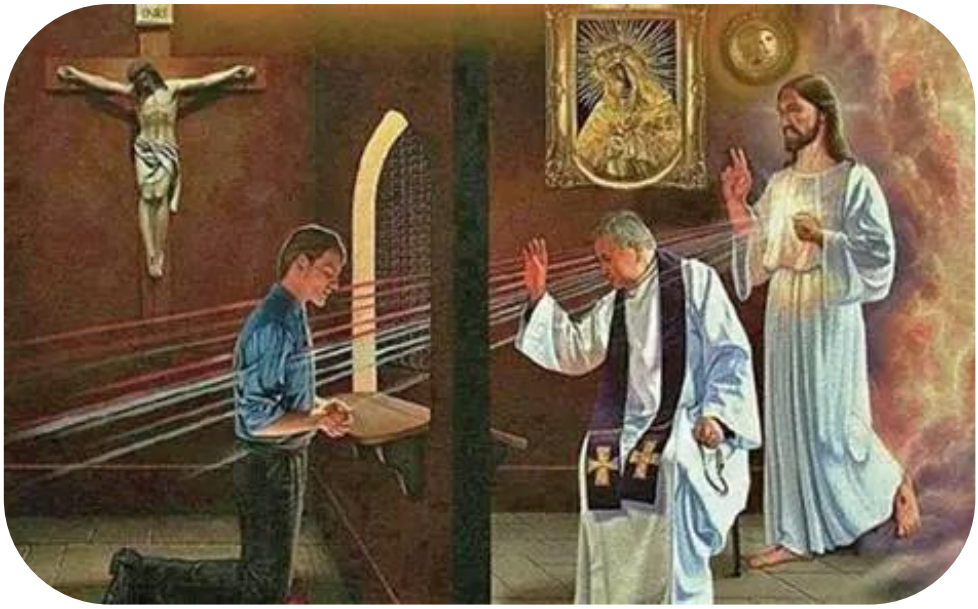
Vergeving is geen vergetelheid, maar een andere herinnering: wij herinneren ons zonder haat, wij laten het verleden niet langer heersen.

De schrijver Werner Bergengruen zei het eens zo: “De liefde beproeft zich in trouw, maar zij voltooit zich in vergeving.”

Wie vergeeft, opent zijn hart voor de toekomst. Dag Hammarsköld noemde vergeving “het doorbreken van de keten van oorzaak en gevolg.” Zij schept ruimte voor iets nieuws, iets dat niet meer bepaald wordt door wat was.

En soms is de moeilijkste vergeving die aan onszelf. Er zijn momenten waarop wij onszelf niet kunnen aankijken, waarop schaamte of spijt te zwaar weegt. Maar ook die wonden kunnen door Gods barmhartigheid worden aangeraakt. Wie leert zichzelf te vergeven, leert zichzelf aanvaarden zoals God hem aanvaardt. Dat is misschien de diepste vrucht van het sacrament: de vrede met jezelf die niet voortkomt uit eigen kracht, maar uit ontvangen liefde.

De biecht als viering van de menswording

De biecht is daarom geen vernedering, maar een viering – een feest van de menswording. Zij is een sacrament waarin de mens, met al zijn gebrokenheid, weer wordt opgenomen in de beweging van Gods liefde. Daar waar wij ons openen voor vergeving, wordt iets in ons herschapen: de mens die wij zijn, komt tevoorschijn; het beeld van God wordt weer zichtbaar.

De biecht is dus niet alleen een handeling, maar een liturgie van heling. Wij vieren dat God sterker is dan onze verdeeldheid, dat de mens geroepen blijft tot heelheid, ook als hij verdwaald is. In de biecht vieren wij dat de menswording doorgaat – in ons.
Ignatius zou zeggen: God wil dat wij steeds meer worden wie wij werkelijk zijn. De biecht is een plaats waar dat gebeurt: waar wij van binnenuit veranderen, waar de wonden van het verleden niet langer bepalen wie wij zijn, waar de mens zich opnieuw laat vormen naar het beeld van de Zoon.

De vruchten van verzoening

Wie het sacrament werkelijk beleeft, merkt dat er iets verschuift. Er komt ruimte voor dankbaarheid, mildheid, mededogen. Het hart wordt wijder. Dat heeft niets te maken met psychologisch effect, maar met genade: de mens die zichzelf laat vergeven, gaat lijken op de Vergevende. Zo werkt het sacrament door in het gewone leven: in relaties, in gemeenschap, in de manier waarop wij naar elkaar kijken. Het maakt ons tot dragers van verzoening in een verdeelde wereld.

Daarom behoort het sacrament van verzoening tot de kern van het christelijk leven. Zoals de Eucharistie ons voedt met Christus' leven, zo herstelt de biecht zijn beeld in ons. Beide horen bij elkaar: wij worden gevoed én gevormd. Zonder vergeving zou het kerstfeest, de menswording van God, een mooi verhaal blijven. Door vergeving wordt het werkelijkheid in ons eigen leven.

Een weg voor vandaag

Misschien lijkt biechten voor velen iets uit het verleden. Toch is de behoefte aan verzoening groter dan ooit. Wij leven in een tijd van schuld en schaamte, van verdeeldheid en zelfverwijt. Juist nu heeft de wereld mensen nodig die weten dat heling mogelijk is. De biecht is niet alleen een ritueel voor vrome zielen, maar een weg van menswording voor wie verlangt naar echtheid en vrede.

Wanneer wij biechten, treden wij in het spoor van de verloren zoon: wij staan op, wij keren terug, en wij laten ons omarmen. Daar begint het nieuwe leven. Niet omdat wij volmaakt zijn, maar omdat wij ons laten aanraken door de volmaakte liefde van God.

Wie uit dat sacrament opstaat, gaat lichter, vrijer, menselijker de wereld in. Zo wordt zichtbaar wat de advent eigenlijk viert: dat God in de mens zijn woning wil nemen, en dat de mens weer mens mag worden in God.

Delen in Gods menswording

De biecht is dus meer dan het vragen om vergeving. Zij is een deelname aan Gods eigen menswording. Telkens wanneer wij onze gebrokenheid aan Hem toevertrouwen, wordt in ons iets van Bethlehem zichtbaar: het Woord wordt vlees, het Licht wordt mens.
Daarom is elke biecht, hoe eenvoudig ook, een stukje kerst in ons eigen hart. Niet omdat wij iets teruggeven aan God, maar omdat Hij zich opnieuw aan ons schenkt — zodat wij kunnen worden zoals Hij ons heeft bedoeld: mens naar zijn beeld, vrij, verzoend en levend uit liefde.

Van boetekleed tot biechtstoel

Een kleine geschiedenis van schuld en boete

Karsten Setz

Een beknopt overzicht over de verschuiving in de visie van christenen op zonde, schuld en vergeving: van soteriologie (leer over de redding van de mens) naar psychologie, en de terugkeer naar de genade.

Het sacrament van Boete en Verzoening wordt wel eens een ‘sacrament in crisis’ genoemd. Zelfs voor vele gelovigen schijnt het een anachronisme: een relikwie uit tijd waarin de begrippen zonde, schuld en boete nog een vanzelfsprekende plaats hadden in het collectieve bewustzijn. In onze moderne, ‘onttoverde’ wereld is het zondebesef geprivatiseerd, geseculariseerd, of in sommige gevallen simpelweg verdwenen.

Tegelijkertijd zien we een paradoxale ontwikkeling: de wachtkamers van psychologen, therapeuten en coaches zitten voller dan ooit. De menselijke behoefte om van ‘onbestemde gevoelens van ongeluk en onbehagen’ bevrijd te worden, en om een vorm van ‘opluchting’, ‘heling’ of loutering te vinden, is alomtegenwoordig.

De existentiële vraag naar schuld en genade wordt geïnterpreteerd als de psychologische vraag naar welbevinden en authenticiteit. Deze verschuiving raakt de kern van wat het sacrament is.
Dit artikel verkent de rijke en bewogen geschiedenis van het Sacrament van Boete en Verzoening. Door de praktijk van vroeger te spiegelen aan de noden van nu, zoeken we naar een manier om de onmiskenbare psychologische behoefte aan heling te verrijken en opnieuw te verankeren in de objectieve, verlossende realiteit van Jezus Christus en Zijn Kerk.

De Publieke Boete en de Kerkgemeenschap

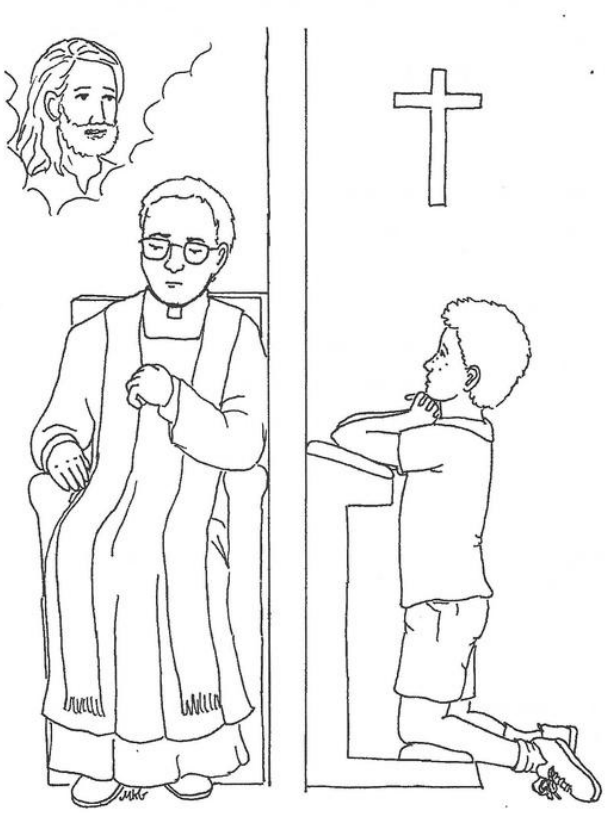
Hoewel er over de allereerste praktijken van het sacrament weinig details bekend zijn, ontwikkelde zich in de vroege Kerk al snel een systeem waarin zonde niet primair werd gezien als een individueel, psychisch falen, maar als een objectieve en publieke breuk. Zware zonden, zoals afvalligheid, moord of echtbreuk, waren daden die de zondaar per definitie buiten de ‘levensgemeenschap met God’ plaatsten. En omdat de gemeenschap met God onlosmakelijk verbonden was met de gemeenschap van de Kerk, plaatste de zondaar zich daar ook buiten. Zonde was geen privézaak; het was een open wond op het Lichaam van Christus.

Publiekelijke boetedoening, de ‘walk of shame’ van Jane Shore in 1483

Het geneesmiddel was daarom openbaar, zwaar en vaak eenmalig. De boeteling werd opgenomen in de 'orde van de boetelingen' en moest in een boetekleed, zichtbaar voor iedereen, boete doen. Het doel was de objectieve heropname in de communio, de geloofsgemeenschap. De bisschop legde de boete op en verbood deelname aan de eucharistie. Pas na het volbrengen van deze (soms jarenlange) boetedoening, werd de vergeving geschonken, vaak op Witte Donderdag, en werd de zondaar zichtbaar en feestelijk weer opgenomen.

Dit 'theologisch realisme' staat in schril contrast met de moderne neiging tot ‘spiritueel individualisme’. De moderne mens ervaart zonde, als die al erkend wordt, als een strikt persoonlijke aangelegenheid, een kwestie van het individuele geweten, volledig losgekoppeld van de Kerk als Lichaam. De vraag is niet langer: "Hoe herstel ik mijn relatie met het Lichaam van Christus?", maar: "Hoe kom ik in het reine met mezelf?" De crisis van de biecht is dus ten diepste een ecclesiologische crisis. Het sacrament is immers ingesteld opdat de gelovigen vergeving zouden verkrijgen voor de belediging God aangedaan, én tegelijk met de kerk zouden worden verzoend.

> *De moderne mens ervaart zonde als een strikt persoonlijke aangelegenheid.*

De Ierse Monniken: Van Publiek naar Privé

Een cruciale wending in de geschiedenis vond plaats vanaf de zevende eeuw. Ierse en Schotse monniken introduceerden een nieuwe praktijk op het Europese vasteland: de privé-biecht. De vorm veranderde drastisch: de boete was niet langer openbaar maar privaat; men kon vaker dan eens biechten; en, cruciaal, de zondaar ontving de vergeving (de absolutie) voordat de boete was volbracht. Hoewel de vorm veranderde, bleef het doel radicaal soteriologisch, geworteld in een diep besef dat de ziel gered moest worden. De biecht was het door Christus ingestelde middel om, na een doodzonde, de verloren heiligmakende genade te herstellen en het recht op de eeuwige zaligheid te herwinnen. De zogenoemde ‘getarifeerde boete’ in hun boeteboeken, waarbij specifieke boetedoeningen werden gekoppeld aan specifieke zonden, getuigt van een objectief zondebegrip. Zonde is een reële schuld die om een reëel herstel vraagt binnen het kader van de heilseconomie.

Deze verticale transformatie (verzoend worden met God) verwordt tegenwoordig tot een horizontale transformatie (een beter, authentieker mens worden). Het gevaar van deze 'psychologisering' is dat het sacrament zijn unieke kracht verliest. Als de biecht slechts een gesprek is dat 'oplucht', dan is een goede vriend of een ervaren therapeut een superieur alternatief. De unieke claim van het sacrament is dat het bewerkt wat het betekent. De vergeving door de priester is een "rechtshandeling" die de heiligmakende genade herstelt. De psychologische opluchting is een mogelijk gevolg van deze genade, nooit het doel op zich.

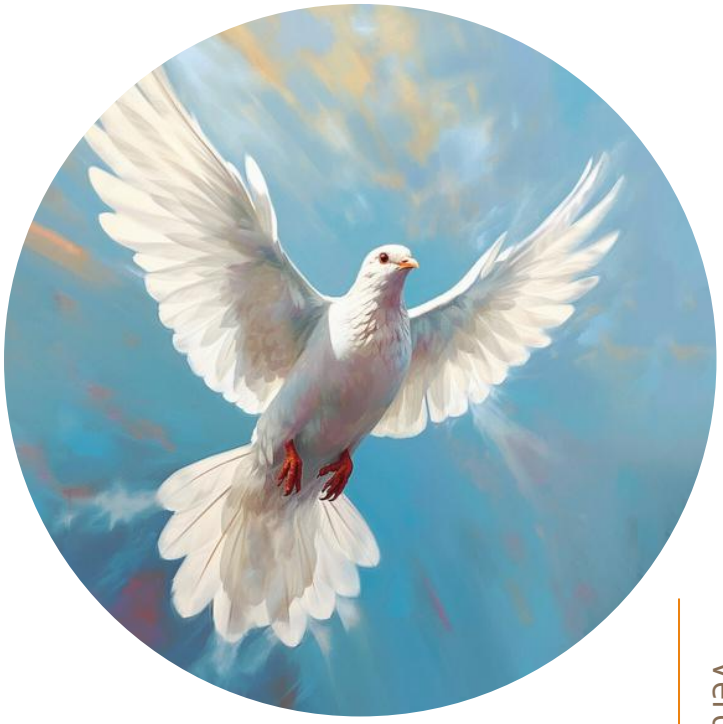
> *Wanneer de priester de woorden uitspreekt, is de zonde vergeven door de kracht van Christus.*

De Drievoudige Structuur en de Genade

Onze derde stap is de blijvende structuur van het sacrament zelf, zoals ze helder gedefinieerd is op het Concilie van Trente. Het sacrament kent drie noodzakelijke handelingen van de boeteling: **Berouw (contritio/attritio), belijdenis (confessio), en voldoening (satisfactio)**. Deze vormen de 'materie' van het sacrament en worden gevolgd door de vorm: de absolutie door de priester in persona Christi.

Er is een cruciaal onderscheid te maken in het berouw. We onderscheiden enerzijds **volmaakt berouw (contritio)**, dat voortkomt uit pure liefde voor God, en anderzijds onvolmaakt **berouw (attritio)**, dat voortkomt uit angst voor straf of de lelijkheid van de zonde. Volmaakt berouw wist zonden direct uit (mits men het voornemen heeft te biechten), maar is voor de gevallen mens moeilijk te bereiken. Hier toont zich de barmhartigheid van het sacrament: voor de biecht is het onvolmaakte berouw voldoende. De sacramentele genade vult aan wat aan ons berouw ontbreekt. Dit is de kern die in de psychologisering verloren gaat: het sacrament doet wat wij op eigen kracht niet kunnen. De belijdenis is de externalisering van dit berouw. Door het ‘hardop uitspreken’ van de zonden stelt de boeteling zijn moreel falen letterlijk ‘iemand voor ogen’ en neemt hij verantwoordelijkheid. Dit voorkomt dat het berouw een vage, innerlijke zelfkastijding blijft. De voldoening of penitentie is vervolgens het 'doen', de daad van herstel. Het onderstreept dat zonde gevolgen heeft en dat verzoening ook reparatie van de relaties met God en de naaste inhoudt.

Men verlangt tegenwoordig wellicht naar de absolutie (het 'goede gevoel') zonder de belijdenis (de vernedering van het uitspreken) en de voldoening (de inspanning). Dit leidt tot subjectivisme: we worden zelf de maatstaf voor onze vergeving. Daarom kunnen we worstelen met de gevoelens: "Heb ik wel echt berouw?", "Ben ik wel echt vergeven?". We zoeken een gevoel. De schoonheid van de sacramentele structuur is dat het de boeteling bevrijdt van deze tirannie van het zelf. De absolutie is een objectieve garantie. Wanneer de priester de woorden uitspreekt, is de zonde vergeven door de kracht van Christus, ongeacht het gevoel van de boeteling op dat moment.

Conclusie

De geschiedenis van de biecht laat een boeiende ontwikkeling zien. De moderne focus op de innerlijke beleving, op psychisch welzijn en op de behoefte aan een persoonlijk verzoeningsproces, is zonder twijfel waardevol. Het verlangen naar ‘opnieuw beginnen’ en ‘heling’ is diep christelijk. Echter, de persoonlijke ervaring van 'opluchting' wordt oneindig veel kostbaarder als zij geankerd blijft in de objectieve genade van het sacrament: een genade die niet voortkomt uit onze eigen emotionele arbeid, maar uit het volbrachte werk van Christus aan het kruis, ons aanwezig gesteld door de Kerk. De uitdaging voor de hedendaagse katholiek is niet om het psychologische te verwerpen, maar om het opnieuw liefdevol te verbinden met het soteriologische. We moeten de psychologische opluchting leren zien als een mogelijk gevolg van, en niet het doel van de biecht. Het doel is de verlossing: de herstelde gemeenschap met God en de Kerk.

Laten we de drempel van de biechtstoel dus overschrijden, niet enkel om 'onszelf' te vinden of ons 'beter te voelen'. Laten we binnengaan om onze zonden af te leggen in het hart van de Kerk. Laten we gaan, bovenal, om ons te laten vinden, verlossen en verzoenen door de Barmhartige, die de Waarheid is, en wiens barmhartigheid ons waarlijk en voor eeuwig vrijmaakt.

Parochie in beeld

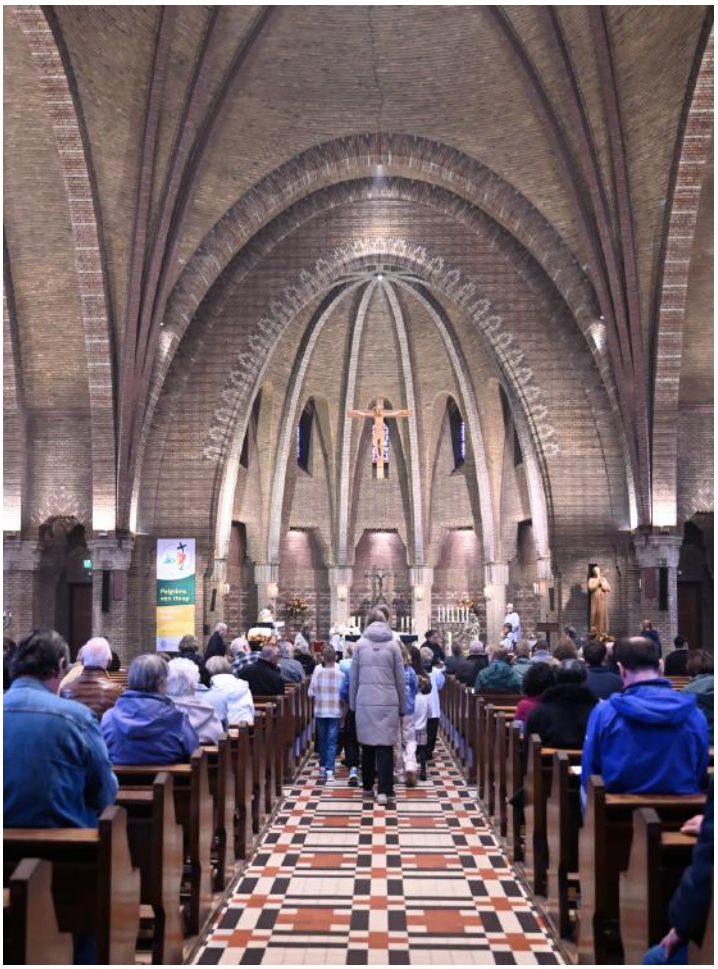

Missionaire parochie

“Leuk, die biecht van jullie!”

Tim Schilling

Zin in de biecht?

Toen de schrijver G.K. Chesterton werd gevraagd waarom hij zich tot het katholicisme had bekeerd, zei hij: "Om mijn zonden vergeven te krijgen." Het is inderdaad een uniek kenmerk van ons geloof – dat je vrijgesproken van je zonden kan worden. Je zonden erkennen, er berouw over hebben en door God vergeven worden, is een van de meest bevrijdende ervaringen die een mens kan hebben. Voor mij als jonge bekeerling, was het een opluchting om mijn zonden te belijden en mezelf toe te vertrouwen aan Christus' liefde. Daarom moest ik onlangs met herkenning lachen toen ik de opmerking hoorde van een vrouw die de Katholieke Jongerendag bezocht. Gevraagd of ze van plan was om te biechten, zei ze: "Ja, zin in!" Mijn vrouw, die niet gelovig is, zegt soms: "Het moet fijn zijn om jezelf op die manier te kunnen ontlasten." En dat is het ook.

Iedere dag weer

Tegelijkertijd is het omgaan met zonde nooit gemakkelijk. Hoewel we als gelovigen weten dat Christus stierf om ons te redden, en dat het doopsel ons bevrijdt van de erfzonde, gaat de strijd om het goede te doen en het kwaad te vermijden elke dag door. Ik heb meer dan veertig jaar vurig gebeden en heb ontelbare keren mijn zonden opgebiecht, maar ik zondig nog steeds. Het is moeilijk om niet te zondigen. Zonde kan aanwezig zijn, niet alleen in onze woorden en daden, maar ook in onze gedachten en in wat we nalaten. Om een voorbeeld te geven: vrijwilligerswerk doen in de voedselbank is normaal gesproken iets goeds, maar als dit ervoor zorgt dat ik mijn gezin verwaarloos, is het misschien niet goed. Bij zonde is het belangrijk oog te hebben voor de details, omdat alle kleine keuzes die we maken verband houden met onze algemene geestelijke gezondheid.

‘Ontferm U over ons’

Dat gezegd, is het ook weer oppassen dat je niet te veel fixeert op kleinere zonden. We kunnen zo druk worden met het wieden van imperfecties dat we in onszelf verdrinken. Het is gezonder om ons te richten op het liefhebben van God en de naaste. Ik herinner me dat, toen ik voor het eerst naar de biecht begon te gaan, ik zo vaak ging dat de priester zei dat geestelijke begeleiding mij misschien beter zou helpen, zodat ik mijn geestelijk leven meer in het algemeen kon bespreken. De biecht kon ik bewaren voor de ernstigere zonden. Hij liet weten dat de Mis (met de Confiteor en Kyrie) ons ook de gelegenheid geeft (tussen biechtgelegenheden in) om onze zonden voor God neer te leggen. Als gelovigen steunen we elkaar in de strijd tegen de zonde. Samen bidden we tijdens de Mis: "Let niet op onze zonden, maar op het geloof van Uw Kerk." Amen!

De sleutels van Sint Germanus

Karsten Setz

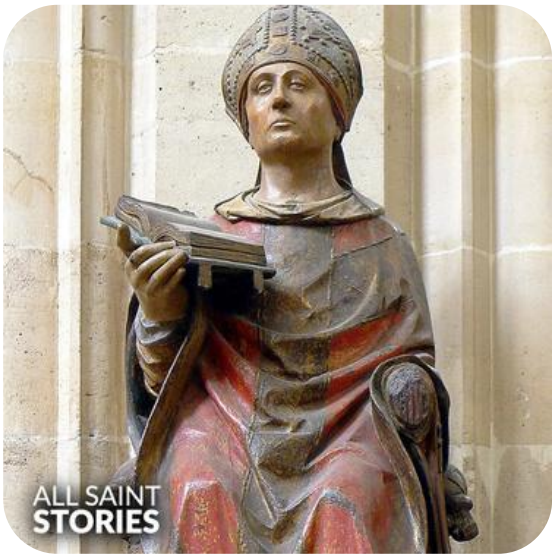
We zijn allemaal zondaars. Het is de meest simpele en tegelijkertijd meest moeilijke waarheid van ons bestaan. We struikelen, we vallen, en in het stof van onze zwakheid liggen we te spartelen. Iemand zal ons weer moeten oprichten; maar wie, en hoe? Is het iets wat wij zelf moeten doen, iets wat privé is, tussen God en mij? Of is er een andere weg die leidt tot herstel? Het leven van de heilige Germanus van Auxerre kan ons hier iets over zeggen.

Germanus was geen heilige vanaf zijn geboorte. Als jonge regent van adel was hij vol van wereldse trots, en hing hij de afgehakte koppen van de wilde dieren waar hij op had gejaagd in een heilige boom in het midden van de stad. De heilige bisschop Amator zag deze trots en kreeg het gevoel, wellicht door goddelijke ingeving, dat Germanus zijn opvolger zou worden. Amator liet de boom omhakken en sloot Germanus op in de kerk, waar hij hem tegen zijn wil de tonsuur gaf, het teken van intrede in de geestelijkheid. Deze hardhandige bekering bracht, bijzonder genoeg, een diepe ommekeer in Germanus teweeg; van een trots man werd hij een toonbeeld van nederigheid en boetvaardigheid.

Deze radicale bekering stelde hem in staat om later zelf een instrument van Gods barmhartigheid te worden. Het meest treffende voorbeeld hiervan is het verhaal van bisschop Genebald. Deze Genebald was in zonde gevallen, en vol berouw kwam hij naar Germanus om zijn zonden te biechten. Germanus legde hem een zware boete op: zeven jaar lang moest hij in een krappe cel verblijven. Na die zeven jaar, op Witte Donderdag, verscheen een engel aan Genebald en zei hem dat zijn zonden vergeven waren en dat hij zijn cel mocht verlaten. Maar Genebald weigerde. Hij zei: "Zelfs als Christus Zelf hier zou komen, zou ik niet naar buiten gaan tenzij mijn heer Germanus, die mij hier heeft opgesloten, mij persoonlijk komt bevrijden."
Wat een diep geloof spreekt hieruit! Genebald begreep het diepe mysterie van het sacrament van Boete en Verzoening. Hoewel de engel de goddelijke vergeving aankondigde, wist hij dat zijn verzoening met God onlosmakelijk verbonden was met zijn verzoening met de Kerk. Germanus, was, als bisschop, de aardse vertegenwoordiger die hem in de naam van Christus had gebonden met de boetedoening.

Daarom moest ook Germanus, en niet een engel, hem ontbinden. De sleutels van het Koninkrijk zijn aan de Kerk toevertrouwd, en het is door de handen van haar priesters dat de poorten van vergeving voor ons worden geopend. De engel bracht Germanus op de hoogte, die vervolgens naar Genebald ging en hem weer in zijn ambt herstelde.

In een tijd waarin de biecht vaak wordt gezien als een last of een formaliteit, herinnert de heilige Germanus ons aan de bevrijdende kracht ervan. Het is geen menselijk oordeel, maar een goddelijk sacrament waarin de priester, hoe onvolmaakt ook, handelt in de persoon van Christus. Zoals Genebald wachtte op de hand van Germanus, zo wachten wij op het *ego te absolvo* van de priester waardoor wij worden hersteld in de volle gemeenschap met het Lichaam van Christus.
Laat ons dan, naar het voorbeeld van Germanus, zowel streng zijn voor de zonde in onszelf, als vol barmhartigheid voor de zondaar die tot ons komt. En laten we, als Genebald, met een diep en kinderlijk vertrouwen knielen in de biechtstoel, wetende dat de stem van de priester de stem van Christus Zelf is, die zegt: "Uw zonden zijn u vergeven. Ga heen in vrede."

Geloven thuis

‘Rondslingeren’

Remco Bangma

In ons huis slingert altijd van alles rond. Ik ga in dit column niet trachten om rotzooi op te hemelen of een theologische onderbouwing te geven waarom je niet op hoeft te ruimen. Want die is er simpelweg niet en rotzooi zou ik niet als aanbevelenswaardig bestempelen. Dus met rondslingeren bedoel ik niet dat soort dingen waar we misschien in eerste instantie aan denken.

Aanwezig

Bij Geloven Thuis denken we misschien in een eerste reflex aan bidden met de kinderen, ’s avonds samen bijbellezen, bepaalde religieuze tradities of de zondagse misgang. Hoewel dat allemaal goede dingen zijn die in het verleden en in de toekomst ook nog uitgebreid aan bod kunnen en zullen komen in de Sitio wil ik het nu hebben over een andere wijze van geloofsoverdracht thuis.
Daarvoor gaan we terug naar het rondslingeren. Wat er namelijk in ons huis ‘rondslingert’ (naast rommel) zijn boeken en objecten die een directe of indirecte relatie met het geloof hebben. Denk daarbij aan een rozenkrans die ergens ligt, een kruisje op een nachtkastje, maar ook de Sitio, een stripboek over een heilige, etc. Het geloof is op die manier ‘aanwezig’ in ons huis. Je kan dit thema iets breder trekken naar dingen die breed vormend kunnen zijn voor je kinderen.

Interesse

Zo hadden de kinderen een tijd geleden op school het thema kunst. Ze leerden van alles over de grote namen in de schilderkunst. En toevallig hebben we in de boekenkast op de werkkamer ook paar boeken over kunstenaars staan, bijvoorbeeld Van Gogh en Vermeer.

Deze heb ik in die periode een keer op een ochtend van de plank gepakt en willekeurig in de woonkamer achtergelaten, laten slingeren. Als je dan oplet zie je dat de kinderen dit oppakken en ’s middags dus door die boeken heen gaan bladeren en hun ogen uitkijken naar de verschillende kunstwerken. Iets vergelijkbaars gebeurde een keer met de jongste die ‘even iets op de werkkamer moest doen’. Dat klonk wat geheimzinnig, gelukkig weet ik dat hij daar niks verkeerd kan doen. Toen ik zelf de volgende ochtend de werkkamer inliep om aan het werk te gaan lag daar een boek open op het bureau: Kerkinterieurs in Nederland. Hij was dus even naar boven gegaan om kerken te bewonderen.

Wat ik wil zeggen met deze anekdotes is dat het er bij Geloven Thuis ook, en misschien vooral, omgaat dat het geloof ‘aanwezig’ is in huis. Dat kan dus zijn middels objecten die er als vanzelfsprekend zijn, die de kinderen kunnen zien, pakken en tot zich nemen. Maar ook in ons eigen handelen, ons taalgebruik, hoe wij reageren op gebeurtenissen, etc. Als we een tegenslag ervaren, worden de dan boos of houden we moed en zeggen een gebedje? Het is prachtig om je kinderen uitleg te geven over het geloof, maar die vragen komen alleen als ze ons eerst zien geloven.

Liturgische activiteiten

Bijzondere vieringen & Hoogfeesten

Voor de tijden van de reguliere Eucharistievieringen: zie omslag

Rorate-missen om 07:00u:
2, 4, 6, 9, 11, 13, 16 december

8 december	Onbevlekte ontvangenis v.d. H. Maagd Maria
25 december	Kerstmis
26 december	H. Stefanus
27 december	H. Johannes
28 december	H.H. Onnozele kinderen
1 januari	H. Maria, moeder van God
4 januari	Openbaring des Heren
3 januari	De Heilige Naam Jezus
25 januari	Bekering v.d. H. Apostel Paulus
2 februari	Opdracht v.d. Heer in de tempel, Maria Lichtmis
14 februari	HH Cyrillus
18 februari	Aswoensdag
22 februari	Cathedra v.d. H. Apostel Petrus

Koren

Tijdens de Hoogmis om 10:00 uur:

- Capella Majellana (gemengd koor): zingt doorgaans de 1e & 3e (en evt. 5e) zondag van de maand.
- 2e zondag van de maand zingt over het algemeen de vrouwenschola Cantus Scripturas.
- Andere zondagen worden op andere wijze muzikaal ondersteund, dit kunt u zien op de website bij de activiteitenkalender.

Aanbidding

Bij de Roze Zusters, “Dienaressen van de Heilige Geest van de Altijddurende Aanbidding”, is in het klooster “het Cenakel” (St. Willibrordusstraat 34, Utrecht) altijddurende aanbidding. U bent daar altijd welkom. U kunt zich ook opgeven bij het secretariaat voor een vaste aanbiddingstijd in de week: info@gerardusmajella.nl.

Biechtgelegenheid

Maandag t/m zaterdag van 18:00-18:45 uur.
Op zondag van 09:30-09:45 uur.

YouTubekanaal

Ook via YouTube zijn opnames van de (dagelijkse) eucharistie-vieringen te vinden, en meer videomateriaal. Zoek op H. Gerardus Majellaparochie Utrecht, of scan de QR-code.

Kerkomroep

Alle eucharistievieringen en andere gebedstijden kunt u ook volgen via www.kerkomroep.nl. U tikt plaatsnaam 'Utrecht' in en gaat naar 'Utrecht RK St. Gerardus Majella'. Of scan de QR-code hiernaast, dan bent u er meteen.

ACTIVITEITENKALENDER

Secretariaat

December

2 december
Katholieke Reis door
de Bijbel
20:00u Leerhuis

7 december
Tienerzondag
(tevens kinderpreekzondag)

8 december
H.Mis ter gelegenheid van 50
jaar Broeders van st. Jan
19:00u

12 december
Thomasclub
18:45u Leerhuis

3 + 17 december
Sycamore
19:45u Leerhuis

3 + 10 + 17 december
Lectio Divina
19:45u Leerhuis

13 december
Cine Majella
20:00u Leerhuis

14 december
Majella Cat
12:00u Leerhuis

15 december
Avond van Barmhartigheid

19 december
Kinderkoor
18:45u Leerhuis

19 december
Kerstviering Ouderen

Januari

4 januari
Nieuwjaarsreceptie
11:30u Leerhuis

9 + 23 januari
Thomasclub
18:45u Leerhuis

16 + 30 januari
Kinderkoor
18:45u Leerhuis

4 januari
Start
Exodus 90
Magnificat 90

6 januari
Katholieke Reis door
de Bijbel
20:00u Leerhuis

18 januari
Gezinszondag + voorstellen
communicanten

7 + 28 januari
Sycamore
19:45u Leerhuis

11 + 25 januari
Majella Cat
12:00u Leerhuis

18 januari
Tienerzondag

Februari

3 februari
Katholieke Reis door
de Bijbel
20:00u Leerhuis

6 + 27 februari
Thomasclub
18:45u Leerhuis

13 februari
Kinderkoor
18:45u Leerhuis

22 februari
Tienerzondag

8 + 25 februari
Lectio Divina
19:45u Leerhuis

8 + 22 februari
Majella Cat
12:00u Leerhuis

14 februari (dag)
Sycamore

22 februari
Cursus Katholiek

25 februari
Kom & Zie Avond

28 februari
Cine Majella
20:00u Leerhuis

24 dec 18:30u gezinsmis
24 dec 21.30u nachtmis
25 dec 07:00u Herdertjesmis
25 dec 10.00u dagmis Kerst
26 dec 10:00u Hoogmis H. Stefanus

Personalia

Overleden

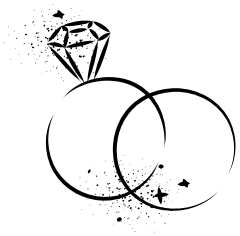
13 oktober 2025
Nel Groot-Bruin (83 jr)

31 oktober 2025
Dhr. Johannes Bernardus
Gerardus van Verseveld (83 jr)

Gedoopt

5 oktober 2025
Isa van Ossenbruggen
ouders:
Erik van Ossenbruggen
en Janna Theodoulou

Getrouwd

27 september 2025
Slvana Butrus &
Benjamin Andreas Meijer

Bericht van de penningmeester

Wij hebben 22 november de jaarlijkse parochievergadering gehad waar het bestuur en de pastoraatsgroep een terugblik hebben gegeven over het afgelopen jaar en vooruit gekeken naar het komende jaar.
Als penningmeester laat ik dan de begroting zien. Ik kan niet voldoende benadrukken hoe dankbaar ik ben, namens alle parochianen, voor alle donaties die wij krijgen via kerkbalans, collecten, stipendia en andere giften. Hiermee houden wij onze parochie ook in materiële zin intact. Een parochie is in de eerste plaats een gemeenschap waarin wij samen Christus zoeken en de H. Eucharistie vieren, maar daar zijn wel een paar zaken voor nodig, zoals onderhoud aan de gebouwen, verzekeringen en energie (een kleine €80.000,-) de vergoedingen aan de broeders en aan het koor en bijvoorbeeld kaarsen (zo'n €17.000,-). Ook dit mooie blad dat u nu in handen heeft kost geld om te drukken. Het maken van dit blad wordt helemaal door vrijwilligers gedaan. De complete begroting is te vinden op de website. De kerkbalans van dit jaar is nog niet helemaal binnen. Dus ik doe een oproep aan allen die nog niet hebben bijgedragen om dit toch vooral te doen. Wij dragen de parochie met elkaar.

Bert Buirma

Colofon

Uitleg SITIO
'SITIO' betekent 'Ik heb dorst' (Joh. 19, 28). Dit is de dorstkreet van Jezus wanneer Hij sterft aan het kruis om Zijn liefde aan de Kerk te geven en Zijn Vader te verheerlijken. Hij dorst naar ons antwoord, onze ontvankelijkheid voor deze liefde.

Redactie
Lidwine Pouw (hoofdredactie), Maria Spruit (vormgeving), br. Kornelius Maria c.s.j., Pauline Klink, Gabriella Buirma, Marianne Rozendal (secretariaat), Karsten Setz en Remco Bangma.

Verspreiding
Sitio verschijnt 4 keer per jaar met een oplage van 1000 stuks en online. Exemplaren zijn achterin de H. Gerardus Majella kerk mee te nemen. Wilt u de Sitio digitaal bekijken, ga dan naar www.gerardusmajella.nl

Auteursrechten
Voor overname van tekst- en beeldmateriaal in andere publicaties is toestemming van de uitgever vereist.

Advertenties
Voor het plaatsen van een advertentie kunt u contact opnemen met het bestuur: raymond.hoogeveen@gerardusmajella.nl

De nieuwe Sitio
De volgende Sitio verschijnt op 3 maart 2026. U kunt uw kopij uiterlijk op 25 januari 2026 aanleveren via het secretariaat onder vermelding van "redactie Sitio" of mailen: info@gerardusmajella.nl

Vanuit het bestuur

Carmela Tilma

Beste medeparochianen,

De Advent breekt aan. Altijd een welkome periode in deze tijd van donker, kou en nattigheid om toe te leven naar de komst van het Licht in de duisternis. In deze periode kunnen we extra bidden voor diegenen die eenzaam zijn, zoekende (in geloof), ziek zijn of in oorlog leven. Ook de kwetsbare mensen zijn dichtbij ons.

Even geleden heeft een man in de kerk het Heilig Hart beeld omgegooid. Bijzonder om te zien hoe veel mensen betrokken waren, er een nieuw beeld geschonken werd maar óók dat er voor deze man werd gebeden. Het vernielen van dit beeld geeft opnieuw te denken of de kerk de hele dag geopend moet blijven. Het is altijd een wens geweest om de kerk dagelijks geopend te hebben om mensen een plek te bieden om bij Jezus te zijn. Het past ook bij onze missionaire visie om in de stad het huis van God open te hebben waar mensen altijd kunnen komen. Er zijn regelmatig mensen aanwezig in de kerk. Tijdens de parochievergadering 23 november is daar in kleine groepjes ook over nagedacht en hebben we deze input met elkaar gedeeld.

Voor het eerst was de parochievergadering aansluitend aan de zondagse Eucharistieviering. Veel parochianen zijn gebleven om bij dit informatieve moment aan te sluiten. Pastoor Kornelius-Maria is gestart met een terugblik op afgelopen jaar aan de hand van diverse pijlers van de visie van de parochie. Er zijn nieuwe initiatieven gestart zoals de MajellaCat en CineMajella. Dankzij vrijwilligers kunnen groepen en initiatieven doorgang vinden, daar zijn we dankbaar voor! Ook is onze parochie echt een biddende gemeenschap.

Bert Buirma heeft u geïnformeerd over de financiële situatie van de parochie. Positief is dat de begroting voor komend jaar een positief resultaat heeft van ca. €6000,-. Dit heeft de parochie ook nodig om eerder aangesproken reserves weer aan te kunnen vullen. De kosten vallen lager uit door minder energiekosten en een verlaging van de bijdrage aan de broeders. Het is mooi om te zien dat de parochie met een relatief kleine groep mensen een groot bedrag ophaalt. Ook daar is het bestuur heel dankbaar voor. En, u kunt uw bijdrage voor dit jaar nog geven.

Tim Schilling heeft een kort woordje gedaan over de Missionaire Parochiedagen die in maart 2026 plaatsvinden, en Gabriella Buirma heeft toegelicht hoe de JohannesAcademie weer een nieuwe start heeft gemaakt. Het is een moment om dankbaar te zijn voor onze parochie, de betrokkenheid van iedereen te zien en met elkaar te blijven bidden.

Alvast een Zalig Kerstmis!
Carmela Tilma

The World in One Church:

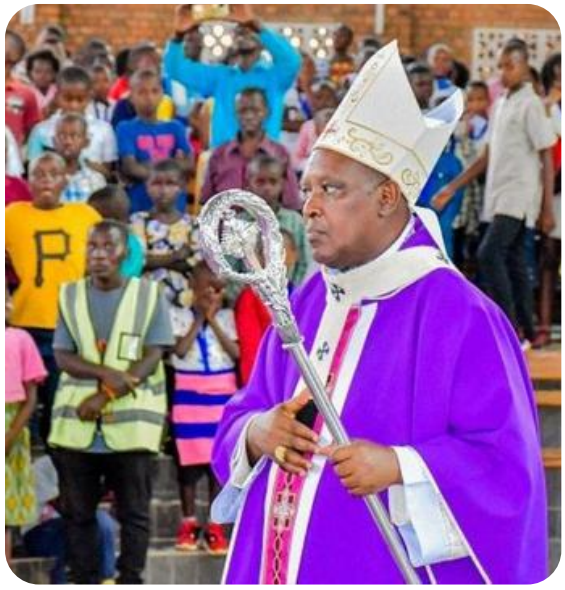
Keeping Christ in Christmas

Penelope N.M. Highet Dekelver

Every December, Catholics across continents and cultures celebrate the birth of our Saviour, Jesus Christ, born in Bethlehem. While many of us are familiar with European-style Christmas — candlelit cathedrals, decorated trees, carols, and Christmas markets — communities worldwide have developed wonderfully diverse ways to honour the same mystery, reflecting local music, foods, decorations, and customs.

Across Africa, Christmas radiates joy and community. Liturgy overflows with song, drumming, and dance, filling churches with life. Families visit neighbours, share meals, and welcome the stranger. For many, Christmas is less about gifts and more about celebrating the presence of Christ in every home and heart.

St. Josephine Bakhita of Sudan once said, *"The Lord has loved me so much; we must love everyone."* Her life shows the African expression of love in the Catholic faith through generosity, joy, and hospitality — a reflection of Christ's mercy.

In many Latin American countries, Christmas begins with Las Posadas, nine nights remembering Mary and Joseph's search for lodging. Children walk from house to house with candles, singing hymns, and reenacting the Holy Family's journey. The procession ends in welcome, with prayers, song, and food. At midnight, bells ring for La Misa de Gallo — the "Mass of the Rooster" — calling all to adore Christ, our Saviour.

The Late **Pope Francis of Argentina** reminds us, *"Joy adapts and changes, but it always endures — it is the joy of faith."* His life reflects the joy and generosity that are central to Latin American Christmas celebrations.

In India, the Philippines, and much of Asia, Christmas comes in bright colour and fragrant beauty. Where Catholics can openly celebrate, homes display stars above doors, and churches bloom with candles and flowers. In countries such as Indonesia, where Catholics are a minority, celebrations may be more private, yet families gather to honour Jesus, our Saviour. Local trees, such as banana or mango, are decorated, and lights and candles bring warmth and hope.
In the Philippines, the parol — a star-shaped lantern — symbolizes the Star of Bethlehem that guided the Wise Men. Parols also represent hope and a sense of home, displayed as early as September, filling streets and homes with colour and joy.

St. Joseph Vaz, a Goan missionary in Sri Lanka said, *"Let us serve God with simplicity and courage."* His life reminds us that Christmas in Asia emphasizes humble service — small acts of love that make Christ visible in every community.

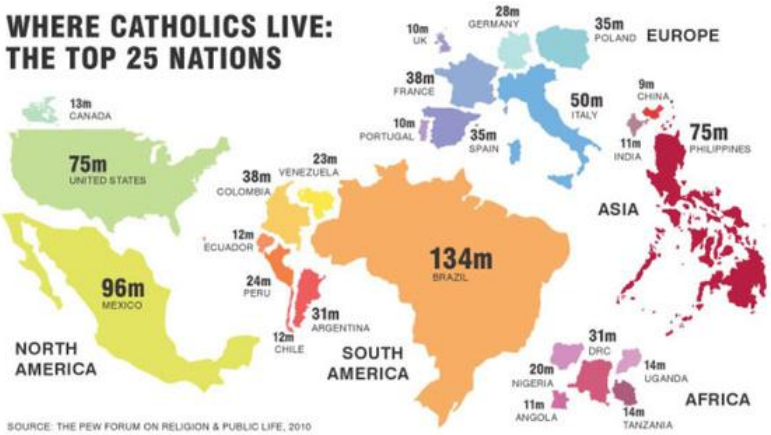
In **Oceania**, Christmas arrives in summer warmth across Australia and New Zealand. Families attend dawn Masses on beaches or in gardens, sing carols outdoors, and share meals beneath open skies. Midnight Mass is especially popular, as the high summer temperatures make evening celebrations comfortable, while many communities continue festivities outdoors on Christmas Day.

St. Mary MacKillop of Australia said, *"Never see a need without doing something about it."* Her words echo the spirit of Christmas in Oceania, where acts of love and service are upheld within communities.

Image: St. Mary MacKillop of Australia

No matter where or how it is celebrated — in joyful song, in quiet prayer, or beneath the summer sun — Christmas unites us in one faith and one Saviour. This is the heart of our Catholic identity: a universal Church made up of many peoples, languages, and traditions, yet bound together in Christ's love. At Majella, we share in that same spirit — many cultures, one family, keeping Christ at the centre of Christmas and in our lives throughout the year.

Celebrating Christmas in our Community

At Majellakerk, our English-speaking community brings this global diversity to life. Members hail from Africa, the Americas, Asia, Europe, and Oceania, sharing a common faith while contributing unique traditions from their homelands. From joyful drums and starry lanterns, colourful processions and midnight Masses on Christmas Eve, our parish family reflects the universal Church: one faith expressed in many beautiful ways.
As Catholics, we profess each Sunday in the Creed that we belong to "One, Holy, Catholic, and Apostolic Church." Sometimes the word Catholic is mistaken for a denomination, but it truly means universal — a global, inclusive Church exactly as Jesus intended. While some Orthodox Churches express faith through distinctive national traditions, the Catholic Church brings together people of every language and culture in one universal communion.
Although Scripture readings, prayers, and liturgies are the same worldwide, each community adds its own expression, giving warmth and colour to the celebration of Christ's birth. At Majellakerk, our English-speaking family shares faith, friendship, and joy through these traditions, united in one hope and one Saviour.

Onmisbare vrijwilligers

-Gerard Baak-

Gabriella Buirma-Rieu

In deze nieuwe rubriek spreken we met vrijwilligers die op de achtergrond veel werk verrichten, maar waarvan veel parochianen niet weten dat dit allemaal moet gebeuren. Het is belangrijk dat we met zijn allen weten dat dit gebeurt. Allereerst om het te waarderen, maar er schuilt een oproep achter voor eventuele opvolging.

Gerard, hoe ben jij eigenlijk bij deze kerk betrokken geraakt?
Sinds 1975 ben ik voor het eerst hier gekomen. Ik woon in Utrecht Zuilen, en ging eerst naar de Ludgeruskerk, maar daar voelde ik me op een gegeven moment niet meer thuis. Mijn ouders waren daar al twee jaar eerder weggegaan; zij waren naar de Gerardus Majella gegaan, en toen ben ik ze achterna gegaan. Toen was pastoor Schurink er nog. Kort daarna is hij overleden en toen is pastoor Mensink daar gekomen.

Wauw, dus je bent al 50 jaar trouwe parochiaan van de kerk. Was je vanaf het begin al zo'n actieve vrijwilliger?
Nee, de eerste jaren niet. Dat kwam pas toen het Leerhuis gebouwd werd. Toen zijn er ook voorzetramen bij de kerk geplaatst, en toen vroeg pastoor Mensink of ik daarmee wilde helpen. Dat was een heel groot project, en omdat ik beroepsmatig al bouwtekenaar was, ben ik daar een soort opzichter geworden.
Na verloop van tijd werd het steeds meer. Er gebeurde van alles, veel op zaterdag en 's avonds, omdat ik doordeweeks gewoon werkte. Zo heb ik jarenlang dingen gedaan, tot ik in 2009 met de VUT gegaan. Toen vroeg mijn baas: wat ga je doen, achter de geraniums zitten? Nee, niets voor mij. En zodra ik veel thuis was, ben ik hier steeds meer gaan doen.

Dat is eigenlijk waar ik benieuwd naar ben. Je doet zo veel, wat is het eigenlijk allemaal wat je doet?
Het begint bij de adventskrans, en de kerststal Die doe ik momenteel bijna alleen. Ik krijg wel hulp maar elk jaar heb ik net iets andere ideeën die al doende opkomen. Het is een creatief proces.
Daarom is het best moeilijk om het met een ander te doen of om te vertellen hoe ik het precies doe, als ik het wil overdragen. Anderen hebben toch weer net een ander idee dan ik.
Ik zit in Missie en Ontwikkeling voor de Adventsactie. En met de goede week doe ik van alles achter de schermen.

En wat is dat dan precies, wat er achter de schermen gebeurt? Wat zou er allemaal niet meer lopen als jij er niet meer zou zijn?
Ja, dat weet ik eigenlijk ook niet precies. Er moet van alles klaargezet en klaargemaakt worden, voor Witte Donderdag, en Goede Vrijdag. De voetwassing bijvoorbeeld, gewoon alle kleine praktische dingen die gebruikt worden voor de vieringen. En met de Paaswake, het paasvuur bijvoorbeeld. En de bloemen, ja die doet José (Goes) natuurlijk maar de tafels waar die bloemen op staan, dat doe ik dan weer.
Ook wat technische dingen, reparaties, dat doe ik vooral samen met Cees Hogenelst. Ook met de bouw van het souterrain ben ik betrokken geweest, daar hebben we ook een aardige klus aan gehad. En ik ben met Cees de toren in geweest voor het carillon, en betrokken geweest bij de restauratie van de glas-in-loodramen.
Eens in de veertien dagen op maandag tel ik het collectegeld, elke dinsdag zijn we met een aantal de kerk aan het schoonmaken, en op de andere dagen ligt het eraan wat de klussen zijn. En de bestellingen van de kaarsen en de hosties doe ik ook, en zo zijn er allerlei taakjes langzamerhand bij mij terecht gekomen, die ik heb overgenomen van anderen die ermee zijn gestopt.

Ja, jij bent altijd degene die we kunnen bellen als er ergens een technisch probleem is. Zoals laatst toen het alarm af ging in het Leerhuis. Wie bellen we? Gerard!
Ja, ik loop er inmiddels al zo lang, en ik ben met veel dingen betrokken dus van een hoop dingen weet ik gewoon wel wat af. Maar dat is ook iets waar ik me wel eens zorgen over maak, want op een gegeven moment ben ik er niet meer, en dan weet geen mens meer hoe het werkt.

Daarom vinden we het zo belangrijk dat mensen weten wat je allemaal doet! Dat we niet denken dat dat allemaal maar vanzelfsprekend is.
Ja, broeder Richard heeft wel eens aan me gevraagd om op te schrijven wat ik allemaal doe, om een lijstje te maken. Want een lampje vervangen in de kerk is niet zomaar een lampje vervangen bijvoorbeeld. Je moet dan de gewelven opklimmen. Als iemand mij op een gegeven moment wil vervangen, moet diegene wel een beetje technisch zijn.

Zou jij tot slot nog graag iets willen zeggen?
Nou, als er mensen in de kerk zijn die technisch handig zijn, en in de gelegenheid zijn om met enige regelmaat in de kerk te komen om te helpen, dan zou dat wel héél fijn zijn om af en toe wat hulp te kunnen krijgen, en langzamerhand dingen te kunnen overdragen. Ik word er ook niet jonger op, en dan is het wel fijn als ik wat van mijn kennis kan overdragen. Maar niet alleen voor mij, maar ook voor de schoonmaak van de kerk, die groep is ook oud aan het worden. Daar hebben we ook echt extra handen bij nodig!

Oproep!
Bij deze, Gerard, plaatsen we jouw oproep! Iedereen die zich aangesproken voelt, graag wil helpen en technisch en handig is, wende zich tot Gerard om eens mee te lopen en te kijken of hij/zij geregeld en liefst zelfs structureel betrokken kan en wil worden bij deze onmisbare klussen, die zoveel bijdragen aan de goede verzorging van de liturgie en van de hele uitstraling van ons kerkgebouw!

Wie zit er naast mij in de bank?

Emma van Rooijen

Gabriella Buirma-Rieu

Wil jij eerst even kort vertellen wie je bent en hoe je bij deze kerk terecht bent gekomen?
Jazeker, eigenlijk ligt mijn hele familiegeschiedenis bij deze kerk. De kerk is ongeveer in 1935 gebouwd. Mijn opa woonde al in deze buurt, hij had hier een winkeltje, en zijn kinderen zijn hier gedoopt, getrouwd, uitvaarten van familieleden werden hier gehouden etc. Mijn vader heeft de winkel overgenomen en ook hij ging altijd naar deze kerk. Ik ging vaak met hem mee. Ik zat op de toen nog RK school naast de kerk, en op een gegeven moment ben ik op het jeugdkoor gegaan van de Gerardus Majella. Ik ging af en toe wel naar andere kerken, maar de Gerardus Majella is voor mij echt thuiskomen, en God liet me zien dat Hij me hier wilde hebben.

En steeds meer eigenlijk, want onlangs ben jij ook oblaat geworden van de familie van Sint Jan.
Ja, in 2009 kwamen de broeders van Sint Jan naar Utrecht, en voor mij heeft dit echt een verdieping van mijn geloof betekend. Ik had na een vormingsperiode van 3 jaar op 31 mei jl. mijn oblatuur afgelegd. Als oblaat deel ik in de spiritualiteit van de broeders van Sint Jan, geïnspireerd op het evangelie van de H. apostel Johannes. In mijn dagelijks leven probeer ik daar vorm aan te geven door gebed, stilte, gemeenschap, en leven vanuit innerlijke verbondenheid met Christus. Voor mij was het een heel natuurlijke stap, en na een periode van zoeken en groei voelde ik mij aangetrokken tot deze weg van verdieping.

Kun jij onder woorden brengen wat jou specifiek aantrekt in deze parochie?
Ja, iedereen wordt volgens mij wel gezien. De gezinnen, de ouderen, zieken, alleenstaanden, voor iedereen is een plekje en iedereen kan overal aan deelnemen. Het zit hem ook in kleine dingen zoals dat de deur altijd open staat en mensen groeten elkaar, er heerst echt een saamhorigheid.

Jij bent mee geweest met de parochiebedevaart naar Medjugorië. Wil je daar iets over vertellen?
Het is niet eenvoudig om alles in woorden te vatten, omdat het voor mij heel veel lagen had. Wat ik vooral heb ervaren, is diepe dankbaarheid. Dankbaarheid dat ik deze reis überhaupt kon maken, en dat ik daar mocht zijn.

De dagen in Medjugorië waren voor mij een combinatie van samen op weg zijn en momenten van stilte. We waren een fijne, warme groep, met genoeg ruimte om dingen in je eigen tempo te doen. Ik vond het bijvoorbeeld heel mooi om af en toe alleen in de kerk te zitten of bij het beeld van de Verrezen Christus om de rozenkrans te bidden, of gewoon stil te zijn. Die eenvoud heeft me geraakt.

Ook de beklimming van de Verschijningsberg en de Kruisberg hebben veel indruk op me gemaakt. Ik wist niet of ik dat fysiek aan zou kunnen, maar het ging wonderlijk goed. Vooral de vroege ochtend op de Kruisberg; beginnend in het donker en dan langzaam, al biddend het licht zien opkomen, was een bijzonder moment.

Het is bijzonder om op een plek te zijn waar zó veel mensen samenkomen voor gebed, vrede en innerlijke rust. Die sfeer, die verbonden-heid in geloof, heeft me echt geraakt.

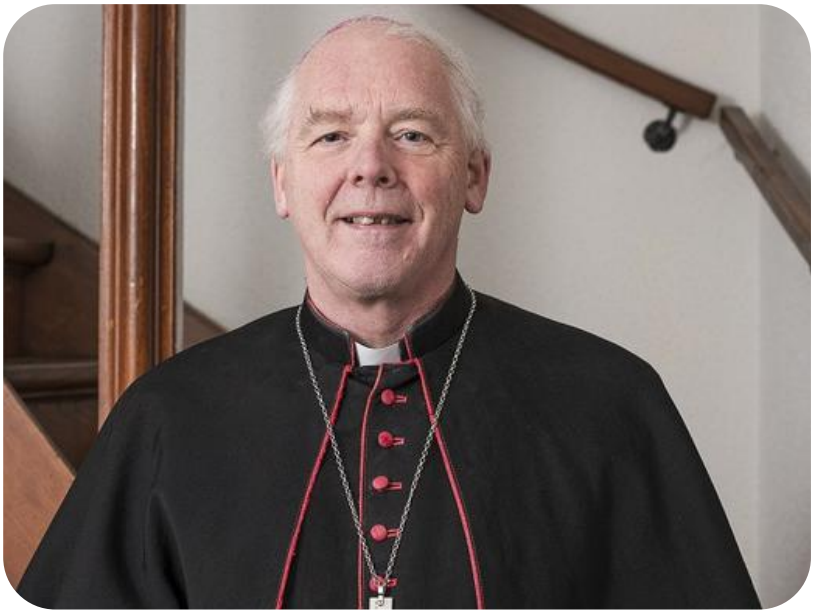
Thomas a Kempis Leerhuis

Een greep uit het rijke aanbod om samen of alleen je geloof te verdiepen. Voor alle informatie over geloofsverdieping: zie de website en de nieuwsbrief van de parochie, de flyers en het informatiescherm in de hal van de kerk. Kijk ook op de activiteitenkalender op pagina 16 voor alle data.

Terugblik Fides et Ratio - 18 november

De verwachting was een verkenning van Fides et Ratio met Mgr. de Jong, maar het werd een avond die, eerlijk is eerlijk, een andere en verrassende wending nam dan de aankondiging deed vermoeden.
Mgr. de Jong koos voor een zeer eigenzinnige en brede benadering. In plaats van een klassieke uiteenzetting over de encycliek, werden de aanwezigen meegenomen in een associatieve vlucht langs wetenschapsfilosofie, de menselijke zucht naar zekerheid en zelfs de parapsychologie. De lezing zat vol prikkelende stellingen die de zaal zeker niet onberoerd lieten en tot wat discussie in de gesprekken na de lezing leidde.
Wat de avond echt kleur gaf, waren de interessante persoonlijke anekdotes van de hulpbisschop zelf, over zijn eigen geloofservaringen en die van mensen die hij had ontmoet. Het maakte de theorie tastbaar en zorgde voor heel wat gelach in de zaal af en toe.
Kon je er niet bij zijn? Ook deze lezing is weer opgenomen door de camera's van EWTN Lage Landen en is terug te zien, zoals ook de eerste lezing van **28 oktober** jl., door Harm Goris over Thomas van Aquino.

Op **16 december** verwelkomen we br. Gabriel-Mary Fiore.
Hij zal ons gidsen door de mysterieuze en soms controversiële leringen van de vroege kerkvader Origenes. Een perfecte manier om de adventstijd te verdiepen en te verstillen. Mis het niet!
Datum: 16 december 2025
Tijd: 20:00 - 21:30
Spreker: Br. Gabriel-Mary Fiore
Onderwerp: Spiritualiteit en Mystiek van Origenes

Sycamore cursus

Op 3 december start weer een Sycamore cursus, met weer iets andere thema's dan de vorige cyclus. 7 avonden en één dag het geloof samen verder ontdekken, verdiepen, beleven, a.d.h.v. goed en verhelderend filmmateriaal en een begeleidend boek. Zie flyers. Opgeven via de website.

CineMajella

Samen met andere parochianen naar een goede film kijken in het Leerhuis – dat kan een film met een christelijke boodschap zijn of bijvoorbeeld over het leven van een heilige. Vier keer per jaar wordt op zaterdagavond na de avondmis een film gedraaid – een mooie gelegenheid om ook eens iemand mee te nemen die nog niet zo bekend is met onze parochie. In de appgroep CineMajella wordt steeds bekend gemaakt welke film we gaan kijken.

Missie & Ontwikkeling

Adventsactie

Maarten As

De Adventsactie willen we dit jaar op voorspraak van onze pastoor, zeer graag doneren aan een school in Maleisië (PPK Destiny). Een school die vluchtelingen-kinderen en kinderen uit minder welvarende gezinnen opvangt. Voor hen is scholing normaal gesproken niet weggelegd.

Het belangrijkste doel waar onze steun in de adventsactie om gevraagd wordt is het voorzien en bekostigen van de leermiddelen, boeken, lesmiddelen en leslokalen. Maar het is veel meer dan een school: Het project voorziet in onderwijs, voeding, hygiëne en een veilige plek voor ongeveer 199 kinderen. Deze zijn voornamelijk afkomstig uit Myanmar, Indonesië en Bangladesh.

En de Missie van PPK Destiny gaat nog verder dan dat:
De organisatie tracht voor die armen en gemarginaliseerden het gevolg van de gebeurtenissen die hen zijn overkomen te verlichten, en wil hen hoop geven op een betere toekomst.
Ze willen mensen empoweren door middel van onderwijs dat hen voorbereidt op een carrière, zodat ze de mogelijkheid krijgen om in hun eigen levensonderhoud te voorzien om hun en ook hun kinderen weer een beter leven te geven.

Het complex voorziet in:

Een kinderdagverblijf, peuterspeelzaal en kleuterschool, om kinderen onder de 6 jaar op alle mogelijke manieren te helpen hun karakter te vormen en de juiste basis te leggen voordat ze naar school gaan. En tevens worden door dit aanbod ook moeders geholpen, met name alleenstaande moeders, die zo in staat worden gesteld te gaan werken.

Een school, waar kinderen zich kunnen voorbereiden op een betere toekomst.

Welzijnscentrum, waar kinderen, jongeren en adolescenten ondersteund worden en beroepsopleidingen/vaardigheidsontwikkeling aangeboden krijgen voor een duurzaam bestaan en werkgelegenheid. Om manieren te onderzoeken om onderwijs aan te bieden en de jongeren in alle opzichten een beter mens te laten worden.

Voedselbankbezorging, om voedsel te bezorgen aan 75 gezinnen. (Dit gebeurde tijdens de pandemie.) We weten dat de behoefte voor werklozen of zieken weer kan toenemen.

Hulp aan kansarmen, om armen en daklozen te helpen door middel van onderwijs en training.

Vaardigheden aan moeders thuis aanleren
Om vrouwen te ondersteunen door middel van onderwijs en zelfhulp om nieuwe vaardigheden te leren. Ze streven ernaar om hen te inspireren om zich te concentreren en beter te presteren op school. We willen karaktervormende lessen geven om hun eigenwaarde en zelfvertrouwen te vergroten en hen te motiveren hun levensstijl te veranderen.

Om de kinderen en arme volwassenen die het moeilijk hebben in hun leven weer kracht en moed te geven om het leven weer zelfstandig op te kunnen pakken.
De leiding daar wil hen het beste te geven alsof het hun eigen kinderen zijn!
Ze zijn op zoek naar meer partners die de uitbreiding van het Centrum willen ondersteunen. Het heeft veel steun nodig om deze kinderen het beste te kunnen geven.

Nieuws van de families

Voor de data en de tijden van de gezinsactiviteiten zie pagina 16

SCHOENENDOOS ACTIE

De kinderen zijn bij de Thomasclub aan de slag gegaan met het versieren van schoenendozen. In de schoenendozen gingen allerlei spullen voor kinderen in ontwikkelingslanden. Tijdens de H. Mis mochten de kinderen de dozen naar voren brengen, waar ze verzameld werden om op te sturen. Wat fijn dat er zoveel kinderen meededen!

ALLERHEILIGEN

Met allerheiligen mochten de kinderen tijdens de H. Mis verkleed als heilige komen. Zo kwamen H. Franciscus, H. Carlo Acutis, H. Lucia, H. Joris, H. Moeder Theresa, H. Thérèse van Lisieux, H. Maximiliaan Kolbe en nog meer heiligen bij ons in de kerk. Wat zagen ze er mooi uit!

AD HOC FAMILIEKOOR

Op zondag 28 december vieren we het feest van de H Familie (Jozef Maria en Jezus). Hoe leuk is het als die dag de gezinnen in de kerk de H Mis opluisteren? Kom om 9:45 naar de koorbanken toe en zing uit volle borst mee - we zullen eenvoudige liederen kiezen die iedereen goed kan meezingen. Zijn jullie er ook bij??

KERSTNACHTMIS

Kerstnachtmis voor gezinnen
24 december 18:30
Het kinderkoor zal zingen en er is een preek speciaal voor de kinderen. Van harte welkom!

Op eerste en tweede kerstdag is er ook peuter-en kinderwoorddienst tijdens de H Mis van 10:00

COMMUNIE EN VORMSEL

De voorbereiding voor de Eerste Heilige Communie start in januari. De lessen zijn op vrijdag tijdens de Thomasclub tweewekelijks van 18:45 20:00 uur voor kinderen van groep 4 of 5. Wilt u dat uw kind hierbij aansluit? Geef uw kind dan op **vóór 1 januari!**
De Eerste H Communie is op zondag 7 juni om 10:00

De voorbereiding voor het H Vormsel is al begonnen. Aansluiten kan in overleg. In onze vormselgroep zitten tieners uit groep 8 en de brugklas. De lessen zijn op vrijdag tijdens de Thomasclub tweewekelijks van 18:45 20:00 uur. Het H Vormsel is op zondag 21 juni.

Meer info en opgeven kan bij Marieke Goes goesklein@gmail.com 0625367338

DRIEKONINGEN

Zondag 4 januari vieren we het feest van Driekoningen - officieel Openbaring des Heren genoemd - de dag dus eigenlijk dat de geboorte van Jezus bekend wordt voor de hele wereld. We vieren dit feest tijdens de H Mis van 10:00 - de Drie Koningen lopen mee in de processie met hun gaven. Ook delen ze op het einde van de H.Mis huiszegens uit.
Dit jaar gaan we voor het eerst (bij droog weer) ook de wereld over de geboorte van Jezus vertellen en trekken de koningen en hun gevolg (lees - de parochianen) naar het Majellapark om daar een Driekoningenlied te zingen en de huiszegens en nieuwjaarswensen uit te delen aan de mensen in de wijk die onze vreugdevolle boodschap willen ontvangen. Meer info tzt via de gezinnenapp en de mail! Aansluitend is er nieuwjaarsreceptie in het Leerhuis.

Mailinglijst
Wil je op de maillijst voor activiteiten voor gezinnen? Stuur een berichtje aan Marieke Goes goesklein@gmail.com
Ook kan je lid worden van de Gezinnen-app via de Whatsapp community van onze parochie.

Ere zij God

